

Mál nr. 88/2020**M og****V v/ ábyrgðartryggingar eiganda fasteignar.****Ágreiningur um bótaskyldu er kona varð fyrir meiðslum er hún féll um gat í tréþalli við hús.****Gögn.**

Málskot, dags. 3.3.2020, ásamt fylgigögnum.

Tölvubréf V, dags. 27.3.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik

M starfaði hjá sveitarfélaginu S við búsetuþjónustu. Hinn 22. janúar 2015 var hún að sinna húseigendum í tiltekinni götu í S sem búa þar í húsi nr. B og njóta búsetuþjónustu á vegum S. Samkvæmt því sem greinir í málskoti mun M hafa farið með annan húseigandann inn í húsið, en þegar hún gekk aftur út úr húsinu hafi hún stigið í gat sem hafi verið í tréþalli fyrir utan húsið. Við það hafi hún dottið fram fyrir sig og borið fyrir sig hendurnar með þeim afleiðingum að hún varð fyrir meiðslum á hægri öxl. Gatið hafi verið vegna þess að fjöl hafi vantað í pallinn sem M hafi ekki haft tök á að sjá þar sem pallurinn hafi verið þakinn snjó.

Í tjónstilkynningu S um atvikið til V, dags. 8. desember 2015, kemur fram að M hafi verið að koma út af heimili notanda í búsetuþjónustu og verið að ganga á palli en ekki séð að það hafi vantað fjöl á pallinn vegna snjós. Hafi hún hrasað niður með vinstri fót með fyrrgreindum afleiðingum. Þá er tekið fram í tjónstilkynningunni að orsök slyssins sé lélegur frágangur á fjöl á palli sem ekki hafi verið hægt að greina vegna snjókomu.

Samkvæmt gögnum málsins mun B vera eystri hluti parhúss en vestari hlutinn, hús nr. A mun vera í eigu S. Pallur sá sem M gekk um þegar slysið varð mun tilheyra A. Kveður M að húseigendur að B hafi tjáð sér að S hafi vitað af gatinu og ítrekað hafi verið beðið um viðgerð á pallinum. Sú viðgerð hafi hins vegar ekki farið fram fyrir en eftir slysið. Kveður M að för hennar um pallinn hafi verið á vanalegri gönguleið til og frá B, en pallurinn hafi verið stórhættulegur og óforsvaranlegt hafi verið af hálfu S að hafa ekki látið gera endurbætur á pallinum áður en slysið átti sér stað ellegar að hafa ekki sett upp fullnægjandi aðvaranir fyrir þá sem leið áttu um pallinn. Hafi þetta ástand pallsins farið í bága við gr. 10.12.1 í byggingarreglugerð nr. 112/2012 með síðari breytingum.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu S hjá V vegna þeirra meiðsla sem hún hlaut við slysið. V hefur hafnað bótaskyldu og í því efni vísað einkum til þess að á leið sinni frá B hafi hún ætlað að stytta sér leið yfir lóð A, sem sé í eigu S, og á lóðinni hafi verið gamall tréþallur og er M hafi ætlað yfir pallinn hafi hún stigið ofan í holu á pallinum og fallið við það og slasast. Þá hafi starfsmenn S ekki vitað af holunni.

Álit.

Ekki liggja fyrir skýr gögn um aðstæður á lóðum A og B eða hvernig gönguleiðum er háttað um lóðirnar, þ. á m. hvar umræddur pallur er nákvæmlega staðsettur á lóð A og hver afstaða hans sé til aðliggjandi lóðar eða húss, þ.e. B. Ekkert liggur fyrir um það hvernig það mun hafa atvikast að umrædda fjöl vantaði í pallinn, þar sem M varð fyrir slysinu, eða hversu lengi hana hefur vantað áður en slysið varð. Þá eru engin skýr gögn fyrirbyggjandi sem sýna fram á að starfsmenn S hafi vitað eða mátt vita um hið bága ásigkomulag pallsins. Að öllu virtu verður ekki talið að sýnt hafi verið fram á að slysið verði rakið til atvika sem S getur borið ábyrgð á. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu S hjá V.

Reykjavík, 12. maí 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Jóhann Tómas Sigurðsson lögfr.